

om, at man ikke ret har forstaaet Betydningen af Forslaget. Det er ikke blot en redaktionel og formel Forandring, men det er en reel Forandring, idet det gaar ud paa, at det skattefrie Beløb skal beregnes ogsaa for de Personer, som høre til Husstanden og have selvstændig Indtægt. — Forslaget under Nr. 21 forekommer mig at være i god Overensstemmelse med Lovforslagets eget Indhold, idet det kun gaar ud paa at fritage de Personer, hvis Indtægt ikke naar op til det skattefrie Minimum. — Jeg skal endnu med Hensyn til Nr. 15 om Fritagelse for Børnene bemærke, at naar den højtærede Finansminister sagde, at vort Forslag var videregaaende end Udvalgets, saa er det kun til Dels Tilfældet, idet det jo indskrænker Fritagelsen til de Tilfælde, hvor Indtægten er under 6,000 Kr. — Med Hensyn til de særlig af mig stillede Vædringsforslag skal jeg til den ærede Ordførers Udtalelser bemærke, at det er en Selvfølge, at man ikke kan tilvejebringe et matematisk korrekt Forhold mellem Anvættelsen af Skat af Formue og af den Indtægt den giver, da Formue kan give en meget forskellig Indtægt. Der er derfor her gaaet ud fra et Middeltal, og den ærede Ordfører fandt jo ogsaa til sidst ud af, at der under en vis Forudsætning var en virkelige Korrespondens mellem de opførte Tal. Det, der for mig har været Hovedsagen med at fremsætte det, har været netop at pege paa, at den saakaldte Formueskat i Virkeligheden er og maa fremtræde som en Forhøjelse af Indkomstskatten for dem, der udløse deres Indkomst af Formue, og derfor ogsaa været at henlede Opmærksomheden paa, at den reelt er betydelig større, end den ser ud til, naar man blot tager det lille Promilletal i Forhold til selve Formuen. — Vædringsforslaget under B. Nr. 3, om kun at opkræve Staten, naar Skatteportionen udgør mindst en Krone aarlig, har jeg stillet af rent praktiske Grunde, idet jeg har ment, at det slet ikke svarer Regning at opkræve disse smaa Skattebeløb. Naar man vil henvisse til, at der er andre Skatter, der opkræves med et mindre Beløb, saa maa det erindres, at der er stor Forskel paa, om Taksen er om en Skat, som den paagældende er pligtig til selv at komme med og indbetale paa Amtsstuen, eller der, som her, er Tale om en Skat, som skal opkræves hos den paagældende i hans Hjem. I det sidste Tilfælde maa man dog gaa ud fra, at der er Tale om et saadant Skattebeløb, at det virkelig dækker Omkostningerne ved at opkræve det. — Med Hensyn til mit Vædringsforslag under Nr. 6 skal jeg over for den højtærede Finansministers Udtalelser blot

bemærke, at jeg paa ingen Maade har sagt, at dette var i særlig Grad mere korrekt end det, der er foreslået i Lovforslaget. Jeg har tværtimod sagt, at det var en af praktiske Grunde foretagen Væmpelse i de i og for sig korrekte Regler, og jeg tror vedblivende, at det vil vise sig i Praksis at være meget u hensigtsmæssigt at have en Skat, som skal anvendes specielt under Hensyn til den paagældendes Alder, hvor man altsaa ogsaa i Vædringskommissionen ikke alene skal have at vide, hvor meget den paagældende ejer og har i Indtægt, men tillige, hvor gammel han eller hun er. Det sidste turde jo muligvis i adskillige Tilfælde blive vanskeligt at kontrollere. Om Vædringsforslag under Nr. 8 angaaende Stattekommissionens Berettigelse til at vedblive at strue Folks Indtægt i Vejret, fordi de ikke bruge Selvangivelse, skal jeg fastholde, hvad jeg har udtalt, at jeg anser den Praksis, som i saa Henseende finder Sted, for fuldstændig uretrettiget, og jeg kan i saa Henseende henholde mig til Udtalelser af en tidligere — nu afdød — Borgmester i Kjøbenhavn, som netop havde særlig finansiel Indsigt og vistnok har været med til i sin Tid at tilvejebringe Loven af 1861, nemlig Borgmester Jønger. Han udtalte udtrykkelig, at det var stridende mod Loven at anvende denne Fremgangsmaade, da der netop ikke skulde fremtvinges en Selvangivelse.

Til disse Bemærkninger skal jeg under Hensyn til den fremrykkede Tid indskrænke mig. Jeg fastholder, at disse Forslag, som jeg dels alene, dels i Forbindelse med det ærede Medlem for Aalborg Amts 2den Valgkreds har stillet, ere fremkomne netop for at gøre det lettere at føre denne Lov igennem paa de forskellige Stadier, den har at gennemløbe, og tillige fordi jeg tror, at Vedtagelsen af dem vil bidrage til at gøre Loven noget mindre ildejet, end den ganske sikkert vil blive særlig i Kjøbenhavn. Jeg tror ikke, at Kjøbenhavnerne i Almindelighed ere saa tilbøjelige til og saa glade ved at betale Skat, som den ærede Ordfører troede, og jeg tror, at navnlig mange ville føle sig irriterede, naar de have det Indtryk, at de behandles særlig haardt i Sammenligning med andre. Det kan ikke nægtes, at medens disse Skatte love bringe Lettelse for Indbyggerne i andre Kommuner, ville de bringe en forøget Skattebyrde for Indbyggerne i Kjøbenhavn.

M. Klausen: Angaaende mit Vædringsforslag om stigende Skattefala udtalte den højtærede Minister, at han henholdt sig til sine Udtalelser ved Sagens første Behandling. Jeg har undersøgt den højtærede